

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Skattelempelse for visse Beboelsesejendomme.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5935; Forelæggelsen findes i Tidenden Sp. 4314).

Formanden: Under denne Sag vil ogsaa kunne omtales de under Punkt 3 og 4 paa Dagsordenen opførte Sager.

Sagen sattes til Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Hauge):

Da jeg forelagde Lovforslaget her i dette høje Ting, gjorde jeg Rede for dets Indhold og Hensigt. Jeg kan derfor fatte mig kort nu. Lovforslaget er forelagt for at hjælpe de Boligejendomsbesiddere, der har bygget i den dyre Tid. Det gaar ud paa i en Aarrække at fritage de under Højkonjunkturerne opførte Boliger indtil en vis Størrelse for Skat, hvad enten der er Tale om Skat til Staten eller Skat til Kommunen. Lovforslaget er saaledes et Kriseforslag, beregnet paa Hjælp i en vanskelig Situation for de Ejendomsbesiddere — Selskaber og Enkeltpersoner —, der har faaet deres Boliger opført for dyrt. Det er jo i og for sig rimeligt, at der af en efter Forholdene for dyrt opført Bolig skal betales Skat. Alene den Omstændighed, at Boligen er for dyrt opført, er jo tilstrækkelig til at bringe vedkommende Besidder i Vanskeligheder. Naar Staten og Kommunerne saa desforuden lægger Skat paa selve Boligen, tvinger Besidderen til at erlægge en særlig Afgift til Stat og Kommune, bliver han jo yderligere vanskeligt stillet. Lovforslaget gaar ud paa i en Aarrække af 15 Aar at fritage vedkommende Ejendomsbesidder for denne Skat.

Under Forhandlingerne i Rigsdagssamlingen 1925—26 om Forslag til Ændringer i den kommunale Ejendomsbeskatning var Spørgsmaalet paa Tale. Der var i det af mig da forelagte Lovforslag en Bestemmelse om, at der skulde ske et Fradrag, hvilket imidlertid ikke vandt Bifald fra alle Sider i dette høje Ting. Under Forhandlingerne blev der udtalt Tilslutning til Princippet eller i hvert Fald Velvillie med Hensyn til at behandle det videre. Venstres Ordfører gjorde ogsaa en Bemærkning om det, da Sagen var til anden Behandling i dette høje Ting. Han sagde, at Spørgsmaalet kunde ikke finde sin Afgørelse ved det Lovforslag, som da behandlede, men maatte tages op til en særlig Behandling.

Der laa i Virkeligheden i hans Ord saavel under Forhandlingerne i Udvalget som her i Salen et Tilsagn om, at Venstre vilde stille sig velvilligt til Spørgsmaalet, og jeg haaber nu paa, at den højtærede Indenrigsminister og den højtærede Finansminister vil stille sig velvilligt til Lovforslaget.

Baade for Staten og Kommunerne er der naturligvis Tale om en Indtægtsnedgang, men der er ogsaa baade for Staten og Kommunerne Tale om en betydelig Interesse i, at de under Krigstiden for dyrt opførte Boliger i det væsentlige kan blive paa de nuværende Besidderes Hænder, og at Besidderne ikke, navnlig hvor der er Tale om Boligselskaber, men for øvrigt ogsaa hvor der er Tale om Enkeltpersoner, opgiver Ævred og løber fra Ejendommene, thi saa vilde Forholdet i mangfoldige Tilfælde blive det, at baade Stat og Kommuner, som har Penge indestaaende i de paagældende Ejendomme, vilde komme til at lide et føleligt Tab. Som bekendt har Staten sammen med Kommunerne kautioneret for mange Millioner Kroner gennem Statsboligfonden, ligesom Staten har ydet et direkte Tilskud, og Kommunerne har ydet Tilskud eller kautioneret, saaledes at baade Stat og Kommuner er meget interesserede i, at de paagældende Ejendomsbesiddere, de paagældende Boligselskaber navnlig, ikke kommer i saadanne Vanskeligheder, at de ikke længere ser sig i Stand til at beholde Ejendommene og administrere dem. Der er ogsaa Grund til at tage Hensyn til Mennesker, der har maattet bygge sig Boliger under Krigen og været nødsaget til i mange Tilfælde at anvende deres sidste Sparemidler for at faa en Bolig. De har gjort det enkeltvis og kollektivt. I den Boliglov, der blev givet i 1922, Loven om Statsboligfonden, var der Tilsagn fra Statens, fra det offentliges Side til dem, der vilde gaa i Gang med at bygge, om, at de i paakommende Tilfælde vilde møde Velvillie og Støtte hos Staten. Jeg gaar derfor ud fra, at det nu skulde være muligt ved Forhandling med den højtærede Indenrigsminister at komme til en Forstaaelse om det Spørgsmaal, her foreligger. Jeg vilde ogsaa tro, at dersom man kunde faa dette Lovforslag vedtaget, i det væsentlige saledes som vi har stillet det, vilde Indenrigsministeren blive lettet i sine Forhandlinger med Kommunerne og med de Selskaber og Enkeltpersoner, der søger Nedsættelse af eller Henstand med deres Ydelser til Statsboligfonden.

Jeg har allerede under Forelæggelsen af Lovforslaget gjort Rede for dets Enkelt-